

Χ. Γαν. Εἰ νὴ πὸ θεῶ με ζωπυρός
Αὔστο τὰ ἐμαυτὸν αὐτὴν δῆκα
Ποιήσω τίμερον
Τοὺς δημότας βωσρεῖν σὲ ἐγὼ πεπούκερνον.
Αλλὰ χ' ἡμεῖς ὡς γυναικες θατὸν ἔκδυσάμε-
θα,
Ως αὖ δὲ καρδιὴν Γυναικῶν ἀντοδαξέν ὠργισμένων.
Νῦν τρεφοῦ ἵππο τιστίνα
Μίποτι φάγησο κέρδα,
Μή δὲ κυάμους μέλανας.
Ωσει
Καὶ μένον κακῶς ἔρεις,
Τηρχολῶ γδ,
Αἰεῖ τικτυτα καΐδα-
ρος σεμιαδέμην.
Αλλ. Γ. Οὐ γδὲ μῆμψ φευγτίσαιμ' αὐτὴν ἐμοὶ ζῆ-
λαιππο
Ητε Θηβαία φίλη πᾶς δίδυμής Ιούλεια.
Οὐ γδὲ εἴη διάμιαμισούμ' αὐτὴν ἐπτάκις σὺ φί-
ση
Ος πει ὡς δυσκει' απήδεις πᾶσι καὶ τοῖς γεί-
σιν.
Ωσε καὶ γέρες τῇ Εκάτῃ ποιοῦσα παγγίαν ἐ-
γὼ

A C H. M. Sibilem mihi ad epol mouebis
Emittam meam ipsa porcam in te,
Et hac faxo die, ut
Claves tribules vellicatus proximos.
Verum age, & nos exuamus osodales fami-
nae
Feminas ut sentiant nos oppido irritabiles
Nunc veniat huc aliquis,
Non comedere alia post,
B Sed neque nigrum fabulum.
Quin si
Verba dixeris mala
Vt irat uirget
Alium regi tibi obste-
Trix ero cantharus.
A L. M. Nam nihil vos ipse curem, si valens est
Lampito
C Nobilus γένata Thebis chara alumna Isme-
nia.
Nam potestas defutura est, septies sciscas li-
cet
Quum miser, te prorsus omnis oderit vicinia,
Quin heri dum festa Dina iudicra instauro in-
fera.

B I S E T U S. Ζωπερίστεις] ἀνεγέρεις. Ζωτυράντιος]
κυείας δέσι Τὸ εἰ μικροῦ αὐτοθίρος συστῆται μεγάλων
φλόγας ανάτα. Λύσω τὰς ερωτὰς αὐτοῖς] Νί τε οὐρανίας,
ἄδηλον παροιμικῶς μέν τοι λέγεται φαίνεται. Καὶ τὸ τότε
γυναιξίνην παροιμίαν γνωστόν, ιμίν των ἀγνωστός θετον.
Ἴσως δὲ οὐ Γαῖαν παίζει εὐ τῷ οὐρανίῳ, δύσειρ τοῦτο
τοῖς Κομικοῖς, μάλιστα δὲ παρὰ πρὸ Αεισοφίνει, ἀντὶ
τοῦ Γυναικείου αἰδοίου, αὐτὸς ζεῦρος λαμβάνεται. Απέκλι-
τικῶς οὐδεις γέλειν των ταῦτα λέγειν δοκεῖ, δέπο-
μεταφοράς τοῦ εἰς τὸν εἴσοδον οὐκοις, ή γεθμοῖς ἐχόντων τι-
νας άρχεινες ζεκάνεται πακέργες κακώς, ή ἄλλα Τινά βλαπτικά
περάποδα, ή θυεία, ἀπερέαν αφίσαι, ταὶς ἐντυχόντας
σφόδρα έλαπτον. Άλλως, τέτοιο δέποδα μεταφοράς τοῦ θη-
ρευτῆμ, οὐτοὶ πάντα θύραν ἐρχόμενοι, ταὶς κυνάς τὸ τράχη-
λον χρονίῳ διέμερόντες αἴτιον εἰδάσσονται. Όπως αὐτοῖς εὐ
χειρῶν χρῆνται καλῶς ἐχεισιν. Ή δέ τοις θυείοις ἐντύχω-
σι, τότε τὰς κυνάς λύσουσι, καὶ τοῦ διόσμην δένευθεραίντας
αὐτοῖς ἐπαφιάσσονται, ήν αὐτοὶ ταχέως τοῖς δὲ δύσι σώναρπτά-
σαντες αἴρωσι. τέτων οιοῦ δύνεται τοῦ θυείου] Δοκεῖ. Νὴ ταῦθα
εἴ με ἐρεθίσοις, καὶ πρὸς ὅρη λιπίσσοις, ἐγὼ τὰς ὑπεν-
τατέλαις αὐτὴν σύμερον ἐπιδεικνώσω, Καὶ δειγμὸς σε τημαρίσω,
πάσσαι καλῶν πατέται χόνσα, Καὶ τὰς ἐμέων ὅρη λιπίσσοις
ως ἀγριον, καὶ μετανοήσειν λύσω. Καὶ ηπάτησον ταῖς
τοις παῖς τα τρίσιον σὲ καπάσια ἡ ἀστερά τάθησια ἵσσοι τοῦ
θηρευτήρων ἡρεμούμενα] Τοῦς αὐτὰς πάσσαι δια-
λιναίνονται. Έτοι καὶ ταῦτα τημέρον μεταβίθματ. Κατερέν]
καλεῖν, βοφν. πειλένθμον δὲ, τελλόμενον, ξερμενον, με-
ταφορεύον. Καὶ πειτεῖν, πλείσιν, τίλλειν, κείρειν, ξαίνειν.
Ησύχιος αὐτοῖς ἀξέντιος τοῖς δὲ αὐτοῖς, πάντα, παραχρή-
μα. Σ. Νῦν πρόσειμ] Τινά πρόσειμι. προσέρχομαι, πο-
δινταγωνιζομένω. Ιταὶ τίς. άγε δεύρο τις εἰλθέτω καὶ μα-
χλεις πρὸς εἰς σιναπτέτω ή καὶ τινά πρὸς εἰς ή τωτίς, ή-
να. Τινά πρὸς εἰς τις ιταὶ, εἰλθετω δεύρο κωρείτω μαχη-
θμένος, οπως δέ τοις θείοις μή ποτε φάγη μήτε
σκόρποδα, μήτε μέλανας κυάμους. Εν τοισι βιβλίοις γέ-
ρασται μόντω, Τινά πρὸς εἰς ή τις. Υπερχολῶ γδ]

D ὑπὲρ τὸ μέτρον χολούμαι, σφόδρα χολούμαι. Αἰεῖ γί-
κλοντα.] παροιμία θητοῦ θητόνων, οὐκετίσσοι δολίως
θητηρούσιν, ὁπερ εἰς οὐδέποτε τοῦ κανθάρου πο-
δεῖσα πάλαι θητηρίζεται. τούτων δὲ καὶ Αεισοφίνες
ἄγονται εἰς τὴν Βίριθην μείσαι εἰς ποιάθετο, καὶ ποτε Αισώπω τόν
δε τὸ μῆδον αὐγαφέρεται. Μαγεύθματ.] μαῖαι καλαῖ-
ται αἱ πρεσβύτεραι γυναικες, καὶ αἱ νεώτεραι πάντας ἀλικίαν
τοῦ μέδουσας, καὶ τοῦ θεοῦ παρεστασιαὶ καὶ τοῦ μαρ-
τυρεῖται δηλοῖ αὐτῶν τοῦ θεού των γυναικῶν τὸ Πικτού-
σας παρετῶσαν πορέζιν, μεταφορεύονται, τὸ ζῆταιν, καὶ
έρευνην. Απήχθε] απέχεται, συγχέδει, μισεῖται.
παγγίαν ζεύστην. Σ.
C H. Λύσω τὰς ἐμαυτὸν αὐτὸν] Si inquit me iri-
tassis (est enim hic ζωπυρέν ανεγέρειν) ego suem
meam laxabo. Puto respicere Proverbiū αὐτὸν
εργατηρίαν, nisi subturpiculum hic intelligit sub nomine
suis. est autem πειλούμενος, ξανόμενον, πιλλόμενον.
Gallicus Idiotismus sic pectendi verbo utitur,
cum alicui minatur. Αὐτόδιαξι] Ut titur in Irene
αὐτόδιαξι πότον, hic accipe pro παραχρῆμα vel πά-
νυ ut scribit Hesychius. Νῦν πρόσειμον ιταὶ.] Edi-
tio Veneta habet πρόσειμο, malini πρὸς εἰδεις duabus
vocibus: quamuis nec illud caret bono sensu. Pau-
lò post pro αὐτοὶ lege αὐτοὶ εἰ. Quod autem se Cantha-
rum fore interminatur, referendum hoc ad Apo-
logiū Φλοπί. Οὐ γδὲ μῆδη.] In Veneta editione le-
gitur μῆδη, sed nihil puto mutandum: Hoc enim
vult alia illa mulier, de nobis, inquit, solicita
esse desinam, si vivit mihi Lampito illa inquam
Spartana. Τῇ ινάτη ποιοῦσα παγγίαν] Propter me-
trum lege τοῦ ιατροῦ, est autem παγγία ξερή. Xenoph-
phon dixit σωγέλωις ζεπηνία. Ησιον παγγία
est festum agere ludicum & puerile, proprieται
se aduocasse ex vicinis tribulibus sociam ιοῖς πα-
σι, optimam puellam, Anguillam puta ex Copai-
de lacu Βεοτία.